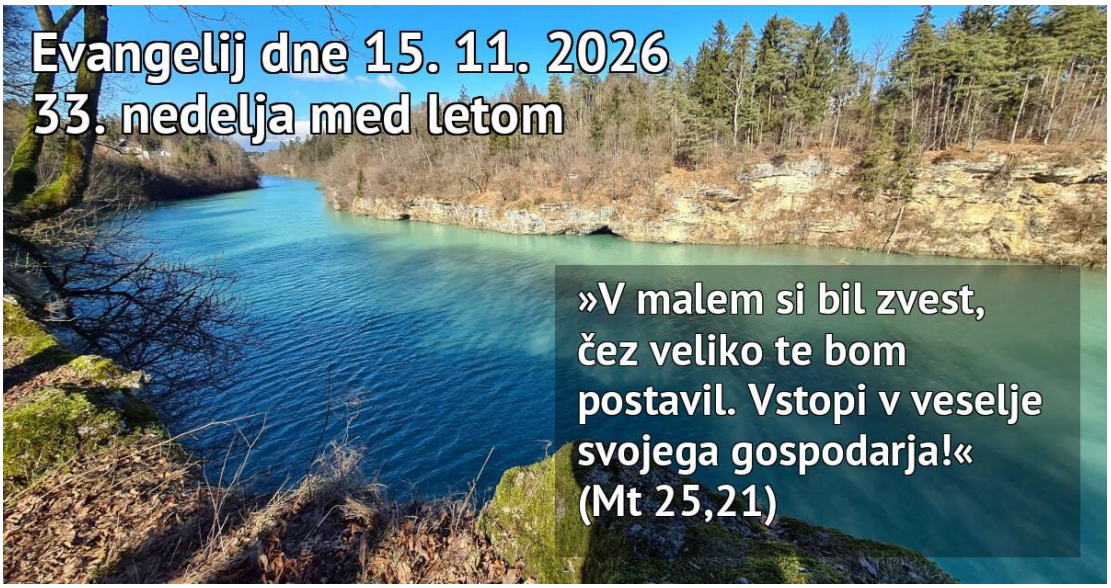
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

ks-galicija.si

15. november 2026

NEDELJA	**33. MED LETOM – Svetovni dan ubogih – Začetek tedna zaporov**
15.11.	***10.00*** *za +Terezijo in Alojza Ježovnik, obl.*
Ponedeljek	Marjeta Škotska
16.11.	***18.00*** *za +Marijo, Rudolfa in Saro Veber, obl. ter za +Marto Parežnik*
Torek	Elizabeta Ogrska
17.11.	
Sreda	Posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla
18.11.	***18.00*** *za +Marijo Lipičnik, kot osmina*
Četrtek	Matilda
19.11.	
Petek	Edmund
20.11.	***18.00*** *za +Marico in Martina Volf, obl.*
Sobota	Darovanje Device Marije
21.11.	
NEDELJA	**KRISTUS, KRALJ VESOLJSTVA**
22.11.	***10.00*** *za rajne Kremšove* ***15.00*** **REVIJA DEKANIJSKIH CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV** – ŽALEC**, 15.00** (žup. c.)

33. nedelja med letom, svetovni dan ubogih

Evangelij

Zvestoba v malem bo nagrajena

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 25,14-30)

Tisti čas je Jezus povedal svojim učencem tole priliko: »Neki človek se je odpravljal na potovanje in je sklical svoje služabnike ter jim izróčil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in odpotoval. Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovat in je pridóbil pet drugih. Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridóbil dva druga. Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skôpal jamo in skril denar svojega gospodarja.

Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: ›Gospodar, pet

talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridóbil.‹ Gospodar mu je rekel: ›Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!‹ Nato je pristopil tisti, ki je dobil dva talenta, in rekel: ›Gospodar, dva talenta si mi izróčil, glej, dva druga sem pridóbil.‹ Gospodar mu je rekel: ›Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!‹
Nazadnje je pristopil oni, ki je dobil en talent, in rekel: ›Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi raztresel. Zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kar je tvojega!‹ Gospodar pa mu je odgovóril: ›Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in zbiram, kjer nisem raztresel? Zato bi moral dati moj denar menjalcem in ob vrnitvi bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi. Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset; kajti vsakemu, ki ima, se bo dalo in bo imel obilo, tistemu pa, ki nima, se bo vzelo še to, kar ima. Neuporabnega služabnika pa vrzite ven v najglobljo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.‹«

Mt 25,14–30

TALENT KOT DAR IN NE BREME

V današnjem evangeliju je zanimiva delitev premoženja. Jezus pravi, da je gospodar *izročil svoje premoženje – vsakemu po njegovi zmožnosti. Enemu je dal pet, drugemu dva in tretjemu en »talent«.* Čeprav se zdi krivično, zakaj so dobili različno, pa Jezus pojasni: glede na zmožnosti. Nismo enaki, a vsak ima dovolj, ravno prav. Vprašanje je, ali zaupamo gospodarju, da nam je razdelil pravično, da je dober in da ve, kaj je za nas resnično dobro.

Najprej se lahko ob tej priliki vprašamo: Ali vemo, koliko smo prejeli v razmerju do drugega: pet talentov, dva ali enega? Ne vemo, zato tudi ne moremo biti sodniki, koliko drugi zmore in mora pridobiti. Pa vendar smo tako pogosto sodniki. Kljub temu je na nas le, da drugemu pomagamo in ga spodbujamo, naj trguje in ne lenari. Koliko naj pridobi, ne vemo.

Kakor je ta preprosta logika pomembna, da ne obsojamo, lahko iz nje živimo tudi brez nezdrave tekmovalnosti in zavisti. Imamo dovolj, ravno prav in drugi nima preveč. To je drugo spoznanje, ki ga prilika ponuja. Bog ve, kaj potrebujemo, zato ni razloga za zavist. Pa vendar moramo najbrž priznati, da nas pogosto žene zavist, nevoščljivost in ljubosumje.

Tretje, kar lahko vidimo v priliki, je gospodarjev odgovor. Vsakemu, ki prinese talente, pravi gospodar: ’*Prav, dobri in zvesti služabnik!’* Kako redko se zavedamo, da smo pravzaprav na svetu služabniki, tisti, ki jim je premoženje zaupano v upravljanje, nismo pa nikoli gospodarji. Gospodar je vedno le eden, t.j. Bog. In prav iz te ’pozabljivosti’ izvira nesreča tretjega služabnika, ki vidi v gospodarju predvsem trdega človeka. Ta nesrečnež namreč ugotavlja in pravi gospodarju: *»Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi razsul.«*

V tem odgovoru je skrita vsa nesreča služabnika. Kar je prejel, tega ne razume kot dar, ampak kot breme.

Po: E. Mozetič

